

העמודים שהם מכאן ומכאן.
(משום שיש אדנים ויש אדנים) וכלם היו
מאה לחשבון, וכלם נחלקו
למקומם, שכתוב מאת אדנים
למאת הפקר פקר לאדן.

ואלו האדנים הרי בארנו, אבל לא
כתוב בהם קימה, אלא ויתן,
נתינה, לשים עליהם מה שצריך,
משום שיש תחתוננים ועליונים
ורכבים זה על זה. ועל פן כתוב
בהם נתינה.

באותה שעה שהנקה זהו
הוקמה, נשקע הצד האחר ולא
נמחה פלל, שהרי אינו נמחה אלא
לאותו העתיד לבא שימחה מן
העולם, כמו שנתבאר, הוקם זה
ונשקע זה.

ויתן את אדניו, אז התחיל
להתחזק הצד (הרוח) הנה של
קדשה, וכשנפתנו אלו העמודים,
נשקעו כל אלו של הצד האחר
ונכנסו לנקב תהום רבה, משום
שעלה הצד הנה של הקדשה
העליונה, והוא חלקו להתעלות,
ואז נשקע הצד האחר, ונכנס
לאותו נקב של התהום.

ואלמלא שישראל חטאו
(בראשונה), לא יכול לשלט בעולם
יותר. ואחר כך אף כך חטאו,
והמשיכו אותו עליהם כמו
בראשונה, ומאותו יום לא היתה
עצה, אלא לתת חלק לאותו הצד
האחר בכל - בסוד הקרבנות
והנסכים והעולות. ובא ראה,
משום כך העולה נשרפת פלה
באש, להכניע את הצד הנה
ולהעלות את צד הקדשה, ומשום
כך, כשמשה הקים את המקום
הנה, נשקע המקום הנה.

בא וראה, ויקם משה - זהו צד
הקדשה, ונשקע הצד האחר
הטמא. ויתן - לצד הקדשה הנה,

להאי סטרא דקדושה,

אדניו, אינון סמכין דאינון מכאן ומכאן. (בגין
דאית אדנים ואית אדנים) וכלהו הוו מאה לחשבנא,
וכלהו אתפלגו לאתרייהו, דכתיב, מאת
אדנים למאת הפקר פקר לאדן.

ואלין אדנים (דפרמ"ב ע"ב) הא אוקימנא, אבל לא
כתיב בהו קימה, אלא ויתן, נתינה
לשוואה עלייהו מה דאצטריך, בגין דאית
תתאין ועלאין, רכיבין דא על דא. ועל דא
כתיב בהו נתינה.

בהויא שעתא דהאי נקודה אתקמת,
אשתקעת סטרא אחרא. ולא
אתמחת פלל, דהא לא אתמחי, אלא לההוא
זמנא דאתי, דאתמחי מעלמא, כמה דאתמר,
אתקם דא ואשתקעת דא.

ויתן את אדניו, (שמות מ) פדין שארי לאתתקפא
האי סטרא (ד"א רוחא) דקדושה וכד
אתייהבו אלין סמכין, אשתקעו כלהו
דסטרא אחרא, ועאלו בנוקבא דתהומא רבא.
בגין דאסתלק האי סטרא דקדושה עלאה,
ואיהו חולקא לאסתלקא, וכדין האי סטרא
אחרא אשתקע, ועאל בההוא נוקבא
דתהומא.

ואלמלא דישראל חאבו, (בקרמיתא) לא יכיל
לשלטאה בעלמא יתיר. ולבתר אוף
הכי חאבו, ואמשיכו ליה עלייהו כקדמיתא.
ומההוא יומא, לא הוה עיטא, אלא למיהב
חולקא לההוא סטרא אחרא בכלא, ברזא
דקרבנין ונסכין ועלוון. ותא חזי בגין כך
עולה אתוקדא כלא באשא, לאכפייא האי
סטרא, ולאסתלקא סטרא דקדושה, ובגין כך
פד משה אוקים לאתר דא. אשתקע אתר דא.
תא חזי ויקם משה, האי סטרא דקדושה.
ואשתקע סטרא אחרא מסאבא. ויתן.